

Sygn. akt: KIO/UZP 1113/08

WYROK
z dnia 30 października 2008r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący:	Małgorzata Rakowska
Członkowie:	Stanisław Sadowy Małgorzata Stręciwilk
Protokolant:	Magdalena Sierakowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 października 2008r. w Warszawie odwołania wniesionego przez **Mirosława Stolarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Stolarczyk Mirosław Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe, ul. Ściegiennego 268A, 25-116 Kielce** od rozstrzygnięcia przez zamawiającego **Komendę Powiatową Państwowej Straży Pożarnej w Stalowej Woli, Al. Jana Pawła II 27, 37-450 Stalowa Wola** protestu z dnia 19 września 2008r.

przy udziale **FIRE-MAX Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Al. Jerozolimskie 224, 02-495 Warszawa** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. oddala odwołanie,

2. kosztami postępowania obciąża Mirosława Stolarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Stolarczyk Mirosław Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe, ul. Ściegiennego 268A, 25-116 Kielce i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości **4064 zł 00 gr** (słownie: cztery tysiące sześćdziesiąt cztery złote zero groszy) z kwoty wpisu uiszczonego przez **Mirosława Stolarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Stolarczyk Mirosław Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe, ul. Ściegiennego 268A, 25-116 Kielce,**
- 2) dokonać wpłaty kwoty **2440 zł 00 gr** (słownie: dwa tysiące czterysta czterdzieści złotych zero groszy) przez **Mirosława Stolarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Stolarczyk Mirosław Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe, ul. Ściegiennego 268A, 25-116 Kielce** na rzecz **Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Stalowej Woli, Al. Jana Pawła II 27,37-450 Stalowa Wola,** stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,
- 3) dokonać wpłaty kwoty **00 zł 00 gr** (słownie: XXX) przez XXX na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych na rachunek dochodów własnych UZP,
- 4) dokonać zwrotu kwoty **15 936 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy dziewięćset trzydzieści sześć złotych zero groszy) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz **Mirosława Stolarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Stolarczyk Mirosław Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe, ul. Ściegiennego 268A, 25-116 Kielce.**

U z a s a d n i e n i e

Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Stalowej Woli, zwana dalej „Zamawiającym”, działając na podstawie przepisów ustawy dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tj.: Dz. U. z 2007 r., Nr 223, poz. 1655, Dz. U. z 2008 r., Nr 171, poz. 1058), zwanej dalej „ustawą Pzp”, wszczął w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na „Dostawę samochodu specjalnego drabiny o wysokości pracy co najmniej 37 metrów dla Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Stalowej Woli”. Ogłoszenie o przedmiotowym zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 2008 r., nr 2008/S 144-193660.

Zamawiający pismem z dnia 12 września 2008 r., poinformował Mirosława Stolarczyka prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Stolarczyk Mirosław Przedsiębiorstwo-Uslugowo Handlowe z siedzibą w Kielcach, zwanego dalej „Odwołującym” o wyborze jako najkorzystniejszej, oferty firmy FIRE-MAX Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej „FIRE-MAX”. Przedmiotowe pismo Odwołujący otrzymał faksem w tej samej dacie.

Pismem z dnia 19 września 2008 r. (wpływ do Zamawiającego w tej samej dacie) Odwołujący wniósł protest na czynność wyboru oferty FIRE-MAX, jako najkorzystniejszej oraz zaniechanie wykluczenia z postępowania FIRE-MAX, zarzucając Zamawiającemu naruszenie art. 24 ust. 2 pkt 2 oraz art. 7 ustawy Pzp.

Jednocześnie Odwołujący wniósł o

1. unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
2. wykluczenie FIRE-MAX i odrzucenie złożonej przez niego oferty,
3. powtórzenie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.

W uzasadnieniu do podniesionych w proteście zarzutów Odwołujący wskazał, iż FIRE-MAX w pkt 4.6 załącznika nr 3 zamieścił zapis „8 punktów podparcia”, podając dalej informacje na temat blokady tylnego zawieszenia i osi przedniej pojazdu oraz wskazując jednocześnie, iż koła pojazdu stanowią punkty podparcia, a tak złożona informacja stanowi złożenie nieprawdziwej informacji, mającej wpływ na wynik postępowania. Dodatkowo wskazał, iż pomiędzy zapisami pkt 4.4. i 4.5. powinna zachodzić korelacja. W oponach oferowanego pojazdu nie zastosowano systemu mikroprocesorowego, zapewniającego permanentną kontrolę stanu podparcia i przekazującego informacje operatorowi. A nawet gdyby tak było to kontakt opon z podłożem uzależniony jest przede wszystkim od ukształtowania terenu i w wielu przypadkach jest niemożliwy. W związku z powyższym koła nie mogą być traktowane jako punkty podparcia samochodu.

Nieprawdziwą jest także informacja zawarta w załączniku nr 3 pkt 4.3. FIRE-MAX zamieścił w nim zapis „Tak”, mimo iż drabin nie wykonuje się z materiałów nierdzewnych.

Pismem z dnia 19 września 2008 r. Zamawiający poinformował wykonawców o wniesieniu protestu, przekazał kopię protestu oraz wezwał wykonawców do wzięcia udziału w postępowaniu toczącym się w wyniku wniesienia protestu (przedmiotowe pismo FIRE-MAX otrzymał w tej samej dacie).

Pismem z dnia 19 września 2008 r. FIRE-MAX przystąpił do protestu (wpływ do Zamawiającego w tej samej dacie), przekazując jednocześnie kopię pisma protestującemu.

Pismem z dnia 24 września 2008 r. (przedmiotowe pismo Odwołujący otrzymał faksem w tej samej dacie) Zamawiający oddalił protest jako bezzasadny, wskazując, iż permanentna kontrola stanu podparcia drabiny (nacisku na podłoże) podczas jej pracy jest

związana z informacjami dostarczonymi przez system czujników znajdujący się w podporach. Rozwiązanie proponowane przez FIRE-MAX polega na wprowadzeniu kontroli naprężenia lin blokady osi tylnej resorów. Wszelkie zmiany obciążeń przenoszonych przez podpory i koła osi tylnej są analizowane przez system mikroprocesorowy pojazdu. Podczas pracy drabiny wszystkie koła pojazdu pozostają oparte i dociśnięte do podłoża. Zaproponowany system podparcia jest nowocześniejszy i bezpieczniejszy.

Natomiast za zadowalające uznał zapisy, dotyczące pkt 4.3. załącznika nr 3, tj. materiałów z których wykonano drabiny.

Pismem z dnia 27 września 2008 r. Odwołujący wniósł odwołanie (wpływ do Zamawiającego w dniu 29 września 2008 r., wpływ do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w dniu 1 października 2008 r.), podtrzymując wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w proteście. Dodatkowo wniósł o powołanie ekspertów, którzy w sposób obiektywny dokonają oceny wiarygodności oferty złożonej przez FIRE-MAX, podkreślając iż jednostkami kompetentnymi w tym zakresie jest Centrum Naukowo Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej oraz Urząd Dozoru Technicznego.

Przedmiotowe odwołanie nadano do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 29 września 2008 r.

Pismem z dnia 30 września 2008 r. Zamawiający poinformował uczestników postępowania o wniesieniu odwołania, przekazał kopię odwołania, jednocześnie wzywając do wzięcia udziału w postępowaniu odwoławczym.

W dniu 27 października 2008 r. (pismem z tej samej daty) FIRE-MAX przystąpił do postępowania odwoławczego, po stronie Zamawiającego.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności postanowienia SIWZ wraz z załącznikami, złożone oferty, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron oraz Uczestnika postępowania złożone podczas rozprawy, skład orzekający Izby zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut dotyczący braku korelacji pomiędzy pozycjami 4.4. i 4.6., w tym nieuprawnionego uznania, iż koła stanowią punkty podparcia, nie potwierdził się.

Zamawiający w rozdziale III SIWZ „Przedmiot zamówienia” wskazał, iż przedmiotem zamówienia jest „Dostawa samochodu specjalnego drabiny o wysokości pracy co najmniej 37 metrów dla Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Stalowej Woli”

spełniającego wskazane warunki, w tym „wymagania techniczne (...) określone w „SIWZ” (załącznik nr 3 do SIWZ)” (pkt 3.2.1.). Do składanej oferty wykonawca zobowiązany był załączyć „wypełnioną i podpisaną specyfikację techniczną pojazdu (STP - załącznik nr 3)”, w którym:

- w pozycji 7. 4. „Dane niezbędne do oceny parametrów technicznych” wskazał, iż wykonawca zobowiązany jest podać „ilość punktów podparcia – zmniejszając nacisk na grunt – podać w (szt.) oraz opisać proponowane rozwiązanie”,
- w pozycji 4.6. postawił m.in. wymóg podania maksymalnej możliwej ilości punktów podparcia pojazdu w czasie pracy drabiny,
- w pozycji 4.4. wymagał m.in. „minimum 4 hydraulicznych wysuwanych podpór bocznych stabilizacyjnych”.

FIRE-MAX w złożonej ofercie w pozycji 7.4. (s.42 oferty) wskazał, iż w zaoferowanym pojeździe jest 8 punktów podparcia (4 skośne hydrauliczne wysuwane bezstopniowe podpory boczne, 2 dalsze punkty podparcia poprzez automatyczną blokadę tylnego zawieszenia, realizowaną poprzez dwie liny naciągane hydrauliczne, 2 dalsze punkty podparcia poprzez zablokowanie kół osi przedniej pojazdu hamulcem postojowym kół osi przedniej). Natomiast w pozycji 4.4. (s. 36 oferty) oświadczył „TAK”, a w pozycji 4.6. (s. 37 oferty) oświadczył „TAK”, dodając m.in. „8 punktów podparcia (...)”.

Odwołujący zarzucił FIRE-MAX brak korelacji pomiędzy zapisami w pozycjach 4.4. i 4.6. podkreślając, iż koła nie mogą być traktowane jako punkty podparcia samochodu, a parametr dotyczący ilości punktów podparcia (podlegający ocenie) stanowi nieprawdziwą informację mającą wpływ na wynik przedmiotowego postępowania.

Izba ustaliła, iż bezspornym jest, że FIRE-MAX w złożonej ofercie w pozycjach 4.6. i 7.4. oświadczył, iż w zaoferowanym pojeździe jest 8 punktów podparcia pojazdu w czasie pracy drabiny. Natomiast w pozycjach 4.4., 4.6. i 7.4., iż oferuje cztery hydraulicznie wysuwane podpory boczne. Tak więc w kwestionowanych pozycjach nie występują rozbieżności w zakresie ilości i rodzajów oferowanych podpór.

Natomiast istotę sporu stanowi kwestia ustalenia, czy koła mogą być traktowane jako punkty podparcia.

Nadto Izba ustaliła, iż sprawozdanie z badań nr 3661/BS/07 (s. 60 oferty) wskazuje, że „w konstrukcji pojazdu występuje automatyczna blokada tylnego zawieszenia, realizowana poprzez dwie liny naciągane hydrauliczne”, co bezsprzecznie stanowi blokadę osi tylnej pojazdu. Nadto producent pojazdu, zaoferowanego przez FIRE-MAX, tj. IVECO MAGIRUS potwierdził, iż „naciski resztkowe podpór po stronie obciążonej (wraz z kołami) wynoszą >981 kN” (pismo z dnia 27 października 2008 r.) dodatkowo podkreślając, że „pojazd w stanie podpartym przy pracy (...) stoi zarówno na podporach, jak i na kołach o

określonym resztkowym ciśnieniu w oponach. W przypadku podwozi dwuosiowych istnieje do ośmiu punktów podparcia”, a stateczność podpór jest kontrolowana „za pomocą czujników kontaktu z podłożem znajdujących się na talerzach podpór oraz czujników ciśnienia znajdujących się w hydraulicznym układzie blokady osi tylnej” (pismo z dnia 9 października 2008 r.), tym samym jednoznacznie potwierdzając, iż oświadczenie złożone przez jego przedstawiciela w Polsce, tj. FIRE-MAX jest zgodne z rzeczywistym stanem oferowanego pojazdu.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż Zamawiający w sytuacji, gdy poweźmie wątpliwości, co treści oferty, w tym co do treści złożonych w niej oświadczeń ma obowiązek żądania wyjaśnień od wykonawcy, który takie oświadczenie złożył, gdyż zgodności treści oferty z treścią SIWZ nie można przyjmować wyłącznie na podstawie oświadczenia wykonawcy bez weryfikacji jej zgodności. W przedmiotowej sprawie Zamawiający nie miał wątpliwości co do zgodności treści oferty FIRE-MAX z treścią SIWZ. Parametry zaoferowanego pojazdu, w tym w kwestionowanych pozycjach (4.4., 4.6. i 7.4.), spełniają bowiem wymogi SIWZ. Powyższe potwierdza nie tylko oświadczenie wykonawcy (FIRE-MAX), producenta pojazdu (IVECO MAGIRUS), ale również wyciąg ze „sprawozdania z badań nr 3661/BS/07” dokonanych przez niezależną jednostkę badawczą, jak również oświadczenie Zamawiającego, który powołuje się na posiadane doświadczenie i wiedzę. W niniejszej sprawie zgodność treści oferty z treścią SIWZ wynika więc nie tylko z oświadczeń wykonawcy, ale i z przedłożonych dokumentów, które potwierdzają prawdziwość złożonych przez wykonawcę (FIRE-MAX) oświadczeń.

Twierdzenia Odwołującego jakoby koła nie mogły być traktowane jako punkty podparcia samochodu nie są poparte żadnymi dowodami. Są jedynie przypuszczeniami kwestionującymi zapisy złożonego przez FIRE-MAX załącznika nr 9, jak również załączonych do oferty dokumentów. Odwołujący nie potrafi przedstawić dowodów na potwierdzenie swych twierdzeń, żądając aby to Krajowa Izba Odwoławcza poszukiwała dowodów na poparcie podniesionych przez niego tez, mimo iż zgodnie z art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Teza Odwołującego, iż również koła pojazdu muszą posiadać system mikroprocesorowy zapewniający ciągłą kontrolę stanu podparcia nie została niczym poparta. Są to więc jedynie gołosłowne przypuszczenia. Zwłaszcza, że z dokumentów przedłożonych przez Zamawiającego jednoznacznie wynika, iż stateczność, a tym samym wszelkie zmiany obciążeń są stale kontrolowane za pomocą czujników przez system mikroprocesorowy pojazdu.

Zarzut jakoby Odwołujący nierówno traktował wykonawców nie potwierdził się. Bezspornym jest, iż FIRE-MAX w pozycji 7.4. oświadczył, iż pojazd posiada 8 punktów podparcia.

Bezspornym jest także, że Odwołujący oświadczył, iż maksymalna ilość punktów podparcia w oferowanym przez niego pojeździe to 10, przy czym nie ma to znaczenia, gdyż w czasie pracy drabiny sygnały o obciążeniu wyznaczające pole pracy docierają do komputera z 4 punktów podparcia zainstalowanych w podporach. Nadto dodając, iż „powyższa ocena pozbawiona jest sensu”, a możliwa do spełnienia jest praca tylko z czterema punktami w całym zakresie drabiny (pkt 4.3.24.2.9. rozporządzenia MSWiA, określającego wymogi dla podpór).

Istotnie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. z 2007 r., Nr 143, poz. 1002) zawiera wymagania dla pojazdów pożarniczych, w tym w punkcie 4.3.24.2.9. wymagania szczególne dla podpór. Z treści przedmiotowego punktu bezspornie wynika jakie obowiązkowe wymagania powinien spełnić pojazd pożarniczy w zakresie podpór, przy czym rozporządzenie nie zawiera w swej treści zapisu zabraniającego posiadania przez pojazd pożarniczy, poza wymaganymi rozwiązaniami techniczno-użytkowymi, także dodatkowych rozwiązań. Analiza strony 60 oferty jednoznacznie wskazuje, iż wymogi ustawowe (rozporządzenia MSWiA) kwestionowana oferta spełnia. A ponadto posiada dodatkowe rozwiązanie polegające na kontroli stanu podparcia przez system czujników znajdujący się w podporach (w tym zakresie rozporządzenie nie zawiera zapisu).

Tak więc w sytuacji, gdy Odwołujący położył nacisk na 4 punkty podparcia, wskazując iż inne nie mają znaczenia. Zamawiający mógł mieć wątpliwości, w tym także w kontekście sformułowań o bezsensowności tej oceny, co do faktycznej ilości podpór. Wątpliwości tych nie usunął mimo wezwania Odwołującego do złożenia wyjaśnień poprzez załączenie „stosownych schematów, opisu technicznego lub też deklaracji producenta w jaki sposób następowalaby realizacja zwiększenia ilości punktów podparcia w warunkach pracy autodrabiny, który potwierdził jedynie, że zapisy pozycji 7.4. są prawidłowe i zgodne z prawdą (pismo producenta Metz z dnia 9 września 2008 r.), nie dookreślając żądanego sposobu realizacji zwiększenia ilości punktów podparcia. Zamawiający mógł więc uznać, iż w sposób nie wystarczający dokonano wyjaśnień, tym samym stwierdzając, iż Odwołujący oferuje pojazd o 4 punktach podparcia.

Niemniej jednak należy stwierdzić, iż gdyby Zamawiający dokonał literalnego odczytania treści przedmiotowego zapisu Odwołujący w kryterium B4 uzyskał by maksymalną ilość punktów w tym kryterium, tj. 15 punktów i nie zmieniłoby to jego pozycji w rankingu ofert, gdyż nadal jego oferta w tym kryterium zajmowałaby pozycję drugą.

Zarzut dotyczący poświadczenia nieprawdy w zakresie wykonania drabiny z materiałów nierdzewnych nie potwierdził się.

Zamawiający w załączniku nr 3 do SIWZ „Specyfikacja techniczna pojazdu – STP (drabiny samochodowej o wysokości pracy co najmniej 37 metrów) w kolumnie „Wyszczególnienie (wymagane minimalne parametry techniczno-użytkowe)” w pozycji 4.3. wskazał, iż wymaga, aby „zespół drabiny 5-cio przęsłowy, wykonany był z materiałów nierdzewnych”.

FIRE-MAX w załączniku nr 9 do oferty (s. 36 oferty) w pozycji dotyczącej przedmiotowego parametru oświadczył „TAK”.

Odwołujący podniósł, iż oświadczenie to (złożone przez FIRE-MAX) jest nieprawdziwe ponieważ drabin nie wykonuje się z materiałów nierdzewnych. Prawdziwe jest natomiast oświadczenie Odwołującego, który w pozycji 4.3. zamieścił oświadczenie „NIE”, dodatkowo wskazując m.in., iż zespół drabin jest „wykonany z materiałów rdzewiejących (stal) zabezpieczonych antykorozyjnie”.

Izba ustaliła, iż zarówno FIRE-MAX, jak i Odwołujący są jedynymi przedstawicielami producentów tego rodzaju sprzętu działającymi na rynku polskim, co jest bezsporne.

Nadto jak zgodnie oświadczyli na rozprawie, zarówno Odwołujący, jak i Przystępujący FIRE-MAX, obie drabiny są jednakowo zabezpieczone, a w sprzedaży nie ma drabin wykonanych całkowicie z materiałów nierdzewnych.

Zamawiający dodatkowo wyjaśnił, iż obie drabiny są należycie zabezpieczone (antykorozyjnie), a jego intencją było, aby drabina była wykonana z materiałów, które są nierdzewne poprzez właściwe zabezpieczenie tej drabiny materiałami antykorozyjnymi, przy czym sposób osiągnięcia tego celu był dla niego obojętny. Dlatego też zapisy obu ofert w zakresie pozycji 4.3. uznał za prawidłowe.

Nadto Izba ustaliła, iż Odwołujący i Przystępujący FIRE-MAX, będąc profesjonalistami w swej branży, i znając zapis pozycji 4.3. załącznika nr 3 do SIWZ, tj. dotyczący wykonania drabiny z materiałów nierdzewnych, nie kwestionowali przedmiotowego zapisu, nie występowali również o wyjaśnienie jego treści, uznając iż jego treść jest oczywista. Jak wynika z oświadczeń złożonych na rozprawie faktem powszechnie znanym w kręgu podmiotów zainteresowanych uzyskaniem przedmiotowego zamówienia i nie budzącym żadnych wątpliwości jest to, iż drabiny oferowane na rynku polskim mogą być, co najwyżej, zabezpieczone antykorozyjnie. Tak też zapis pozycji 4.3. rozumieli składający oferty.

Dlatego też Izba uznała, iż Zamawiający w sposób prawidłowy dokonał oceny ofert w pozycji 4.3. Teoretycznie możliwym jest wykonanie drabiny z materiałów nierdzewnych, niemniej jednak produkt o takich parametrach nie jest znany na rynku tego rodzaju pojazdów. Skoro więc jedynym oferowanym obecnie jest produkt zabezpieczony przed

korozją w taki, bądź inny sposób nie można uznać, iż złożone oferty są niezgodne z treścią SIWZ, gdyż „niefortunne”, „niespójne”, czy też „nieprawidłowe” sformułowanie Zamawiającego nie może wywierać negatywnych skutków prawnych wobec wykonawców. Zwłaszcza, że wszyscy w sposób jednolity zrozumieli zapis, wiedząc, iż jedyną różnicą może być technologia zastosowana do zabezpieczenia przed korozją.

Tym samym nie można mówić o nierównym traktowaniu wykonawców. Gdyby bowiem Zamawiający nierówno traktował wykonawców zapewne odrzuciłby obie oferty jako niespełniające jego wymagań. Jednak dokonał oceny obu ofert i spośród nich dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej.

Izba zaliczyła w poczet materiału dowodowego dokumenty przedłożone przez strony na rozprawie.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 ustawy Pzp, czyli stosownie do wyniku postępowania, uwzględniając, koszty zastępstwa prawnego pełnomocnika Zamawiającego w wysokości 2 440,00 zł, na podstawie faktury złożonej do akt sprawy, zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2007r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2007 r., Nr 128, poz. 886).

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2006 r. Nr 164, poz. 1163, z późn. zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego w **Tarnobrzegu**.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....

* *niepotrzebne skreślić*